

do jutra. Ko so rablji končali svoje delo, so šli po hišah iskat in nabirat novih žrtev. Ko so bile ječe polne, se je naslednjo noč zopet vršilo krvavo klanje. Očividci trdijo, da je takrat v treh dneh bilo poklanih okoli 3000 ljudi. 24. majnika so pripeljali iz ječ veliko aretirancev z uklenjenimi rokami, naložili so jih na tovorno ladjo in jih peljali na sredino reke Amur, kjer so vse z udarci puškinih kopit in z bajoneti pometali v vodo. Istega dne zvečer od 7. do 8. ure so na bregu reke Amur poklali veliko število Japoncev z bajoneti in s sekirami. Japonci so prosili milosti, da bi jih postrelili, a ne poklali. Klicali so: »Ruska streljaj, ruska streljaj!« in se niso bali smrti. Njihova trupla so pometali v reko Amur. Isti večer so boljševiki z jetniki v ječah uganjali strašne reči. Tepli so jih, mučili in klali. Joka, vzdihovanje umirajočih se je miešalo s streli, udarci in zverskimi kiki od krvi pijanih rabljev.

Ko je bila večina prebivalstva pokončana, so zažgali mesto. Najprej so požgali čajke in ribiške ladje, žage z vsem lesom vred in potem celo mesto. Gorelo je 30. in 31. majnika. Mesto je bilo podobno gorečemu morju. Med drugimi je zgorelo šest pravoslavskih cerkva.

Po požaru so boljševiki zagrešili novo zverstvo. Objavili so, da se bodo tisti, katerim je dovoljeno odpotovati iz mesta, peljali na ladji, katera gre v približno 90 km odaljeni Kerbi. Bilo je okrog 500 ljudi, največ starčkov, žensk in otrok. Toda boljševiki jih niso odpeljali v Kerbi. Ladjo so zapeljali na sredino reke Amur in tam so jo z vsemi ljudmi vred potopili.

Pisatelj Anatolij Gan navaša v svoji obširni knjigi mnogo uradnih poročil in pričevanja očividcev, kako strašna grozodejstva so uganjali boljševiki. Naj navedem iz knjige nekaj teh grozovitosti!

Ljudi so žive žgali, z živimi so kurili, odsekavali so jim roke in noge ter živim zabijali žreblje v telo. Uradno poročilo japonske vlade je poročalo, da so na bregu reke Amur našli 127 trupel.

Večinoma so imela hude rane in odsekane ude. Isto poročilo japonskega štaba je naznanjalo, da so pri kraju De Kastri našli 18 trupel z odsekanimi rokami, nogami in glavami.

Da so žive ljudi sežigali, javljajo poročila o zgorelih hišah, v katerih so našli obžgana trupla. Oficirjem so zabijali žreblje v pleča in so to nazivali: »Povišanje v višje čine.« Ljudi so privezovali k dvema konjema za noge in so jih potem s knutami gonili na razne strani.

Uradno poročilo japonskega štaba se je glasilo: »Na ulicah Nikolajevska so našli trupla, katerim so psi požrli nosove, ušesa in tudi druge dele telesa.« V časopisu »Osaka Majniči« so bila fotografirana naga trupla, katera so obžrli psi.

Deklice-gimnazistke, krog 50 po številu, so prisilili, da so šle služiti v vojašnico in potem so mnoge oskrunili. Kateri so se branile, so jih takoj ubili; kateri so se jim udale, so jih pa tudi pozneje zaklali. Ravno tako so delali tudi z drugimi ženskami. Neko ženo, sprogo odličnega nikolajevskega meščana, so tudi silili, da bi služila v vojašnici, toda uprla se je. Zato so jo vlekli do reke Amur. Tam so ji zapovedali, da mora prebiti led, kamor jo bodo potopili. Toda žena se je tudi temu uprla in je rekla: »Rajše me takoj ubijte!« In našel se je »dobri« človek, ki jo je takoj ustrelil.

Nekaterim so vlivali mrzlo vodo v usta, dokler niso zmrznili. Druge so prisilili, da so se na mrazu do golega slekli; take so potem vodili po mestu in jih nazadnje utopili v reki Amur.

Nek rokodelec se je posebno odlikoval: vzel je kladivo in je izbijal iz zob umorjenih zlate plombe.

Dopisnik »Dela Rossi«, g. Amurskij, je med drugim pisal: »Ko so boljševiki morili otroke, propovedovali so posebno teorijo. Rekli so, če ubijemo starše, moramo ubiti tudi otroke, ki so stari nad pet let. Do petih let more otrok pozabiti, a če pusti otroka nad pet let pri življenju, se v teku časa more nad

teboj maščevati. In tako so klali otroke s starši vred. Srečal sem nekega znanca in ta mi je pripovedoval, da je izmed 360 učencev krajevnega realnega učilišča ostalo samo 50. Nekateri so ušli, drugi so bili poklani v Nikolajevsku, mnogo so jih tudi utopili v reki Amur.

Gojence nekega zavoda so posadili na ladjo, odpeljali jo na sredino reke in so vse v njo pometali. Mnogo je slučajev, da so večje družine bile pokončane z malimi otroci vred. Na nekem kraju mesta, kjer je vse zgorelo, stoji velik križ. Na njem je zapisano, da je bilo tu ubitih sedem oseb in sicer: mati s šestimi otroci Dijak Naletov pripoveduje, da so mu vstrelili očeta in mater z malo sestrnico in bratom.

Med drugimi so gnali v smrt tudi očeta, mater in dva otroke: deklico in dečka. Deklica je strašno jokala, a deček ni potočil solze. »A ti, zakaj ne jokaš?« se je obrnil rabelj k njemu, »ali se ne bojiš smrti?« — »Čemu bi se bal, je vse eno kdaj umrjem«, je odgovoril neustrašeni deček. — »Mama, mama«, je jokalo majhno slabotno dete. Boljševiški morilec je rekel: »Ne jokaj! Zakaj rjoveš? Jaz ti bom mama.« Vsega skupaj je bilo pomorjenih okrog 600 otrok. Na desetino njihovih trupel je bilo fotografiranih. Mnogo jih je plavalo po reki Amur, ki jih je tu in tam vrgla na breg.

»Na dan mojega prihoda v Nikolajevsk«, piše g. Čilikin, »sem videl zelo žalostno sliko: Reka Amur je vrgla na breg mlado ženo okrog 26—27 let. K njenim rokam in nogam so bili privezani štirje otroci.« — »Železne, nečloveške živce je treba imeti«, piše dalje g. Čilikin, ki je obiskal Nikolajevsk v mesecu juliju, en mesec po požaru, »da je bilo mogoče poslušati strahovite doživljaje preostalih prebivalcev. Pri nekem so zaklali osem otrok, pri drugem pet, tretjemu so pred očmi zaklali ženo in odsekali glavo triletnemu otroku. V Nevelski ulici je k meni pribežala neka gospa. Njen pogled je bil strašen. Stara možka suknja je pokrivala skoraj golo

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»Rotim vas, gospod Fernand,« je milo in proseče vzkliknil, »nikar ne izgublajva časa! Koj pojdiva na policijski komisarijat, pa vzemiva Lefèvre in četo policistov! Lepo vas prosim, pojdiva nemudoma!«

Mož v sivi suknji se je mirno iznebil prstov, ki so ga krčevito grabili za roko, in dejal:

»Zaenkrat ne bova šla na policijo, ako vam je prav, gospod podprefekt! Ne pozabite, kaj ste pravkar sami povedali! Če bi silili v gospodično Vaillant, bi utegnili skočiti v jarek in bi nesla skrivnost o vašem sinu s seboj v smrt —!«

»Moj Bog, prav govorite!« je zastokal narečni oče. »Pa kaj naj storim? Za božjo voljo, povejte, kaj naj storim!«

»Čisto lepo mirno bova sedajle šla v Les Colombiers. Za take slučaje imam vedno pripravljenega ošedlanega konja v gostilni. Pri treh

kraljih'. Čisto blizu je. Pripeljite svojega konja, pa pojdite z menoj!«

»Ampak —!«

»Prosim vas, nikar ne ugovarjajte!« ga je kratko prekinil detektiv. »Vsaka minuta je lahko usodna!«

In molče ga je gospod Leblanc ubogal. Na mah je postal pokoren kakor otrok. Mali, suhljati mož v sivi suknji je dobil popolnoma v oblast njegovo voljo in njegovo mišljenje.

4.

Izprva sta molče jezdila po samotnem koluvozu. Gospodu Leblanc se je obupno mudilo, neprestano je poganjaj konja. Mož v sivi suknji je nekaj časa potrpežljivo jezdil za njim, končno pa ga je ustavil.

»Stojte! Konj vam bo opešal, gospod podprefekt! Jezdiva korakoma, da si opomore! Tudi par reči vas moram še vprašati, preden prideva do hiše.«

Gospod Leblanc je ubogal. Saj je bil v resnici sam bolj utrujen ko njegov konj.

»Najprvo mi povejte, kako peč imate v vaši spalnici,« je vprašal detektiv tako nepričakovano, da ga je podprefekt strme pogledal.

Izšel je Lin II. zvezek!

Res niste še naročili

Karl Mayeve knjige?

Ne čakajte, dokler se ne dobi. Nad 1000 knjig že razprodanih, ostanek bo kmalu! Pišite Tiskarni sv. Cirila — Mariboru.

telo. Čevlji, katere je imela — kot sem pozneje izvedel — so bili last njenega kitajskega kuharja. V Nevelski ulici so ji požgali dve hiši. Dvakrat so jo aretirali in dvakrat je ušla. Pomagal ji je njen kitajski kuhar. Po noči se je skrivala v grmičju s sestro in 70letnim očetom ter je videla, kako so trpinčili, rezali in klali njene prijatelje in znanke. Oče in sestra sta znorela.

Silno so trpinčili vjetnike v ječah. Izpraševali so jih le med mučenjem. Vzeli so jim vso vrhno obleko; le v spodnji obleki in bosi so hodili v mrazu in snegu. Tako pridobljeno obleko so si kar razdelili med seboj, med »prijatelje naroda«.

Zakaj opisujem te žalostne dogodke? Zato, dragi čitatelj, da boš vedel, kake so v resnici boljše stvari, ki nepodučnim ljudem obljublajo nebesa že tukaj na zemlji. Pišem pa še radi drugega vzroka: Večkrat me je že kdo povprašal, zakaj so Rusi, ki so v naši državi, zapustili domovino? Na to odgovarjam: Rusijo so zapustili večinoma vojaki, visoki oficirji s svojimi ženami in otroci, v kolikor so mogli; dalje razni uradniki, veleposestniki itd. Vse take bi bili boljše stvari, jih ubili ali bi bili vsaj zaprte imeli, če bi si ne bili z begom rešili življenja. Zato moramo do teh izseljencev biti prijazni in jim moramo iti na roko, kolikor je mogoče, ker vsakemu je težko zapustiti milo domovino.

K sklepu pristavim še to: Boljševiki so zaklali v Nikolajevsku in okolici tudi okrog 700 Japoncev. Japonci so zahtevali zadoščenje. Boljševiki ga niso mogli dati, zato so Japonci zasedli in se polastili silno bogate severne polovice otoka Sahalina, kjer so neizmerne zaloge premoga in petroleja. Južno polovico Sahalina so Rusi morali odstopiti Japoncem že leta 1905 vsled portsmutskega dogovora. Japonci seveda ne bodo več zapustili Sahalina. Tako so boljše stvari prizadejali svoji domovini ne le silno škodo v verskem, pravem in družabnem, marveč tudi v gospodarskem in političnem oziru.

»Da,« je dejal, »lepa, velika peč je v spalnici, prava starina, kakor je vobče vsa oprema v gradu starinska.«

»Ste pred kratkim kurili v peč?

»Seveda! Vsak dan kurimo. Vreme je bilo zadnje tedne zelo hladno.«

»In kaka je vaša postelja?»

»Lepa, starinska,« je odgovarjal gospod Leblanc, vse bolj začuden nad nenavadnimi vprašanji. »Mislim da stoji v hiši že dve, tristo let. Edini kos je, ki je ostal od nekdanjega pohištva, vse drugo je prodal oskrbnik rodbine Mamers, preden je država zasegla posestvo in hišo. Ne vem, zakaj postelje tudi niso prodali. Morebiti, ker je pretežka in ker je z vijaki pritrjena k tlom.«

»Hvala lepa! Stvar je zelo zanimiva!« je dejal detektiv suho. »Sedaj pa mi še povejte, ali je še kje v bližini kaka stavba, ki je tudi zgodovinski zanimiva.«

»Mislite stavbo iz šestnajstega stoletja, iz dobe hugenotov?»

»Da.«

»Take ni nobene več v Bourg-le-Roi. Mesto je moderno, kakor veste, in Les Colombiers je edina hiša, ki je tod okoli zgodovinski in po svo-

jem slogu vredna zanimanja. Morebiti da še tudi razvaline v Saut-de-Biche.«

»Razvaline v Saut-de-Biche —?»

»Da. V gozdu ležijo, pol kilometra so oddaljene od Les Colombiers. Pravijo, da je stalo kedaj tam gospodarsko poslopje, ki je spadalo h gradu. Druga ni več videti ko par polpodrtih zidov. Pred kakimi desetimi leti je požar uničil poslopje in občina mesta Bourg-le-Roi je del stavbenega gradiva porabila za novo mestno hišo. Kar je ostalo, je kup razvalin in ožganega lesovja.«

Med temi pogovori je čas kmalu minil, Alençon je ostal daleč zadaj in prijezdila sta v goščavo, v kateri je ležal gradič Les Colombiers. Čez dvajset minut sta se ustavila na dvorišču. Sluga je prihitel in pomagal gospodu Leblanc iz sedla. Mož v sivi suknji je sam skočil na tla.

»Kaj je novega?« je vprašal slugo.

Mož je skomignil z rameni. Nič da se ni spremenilo v zadnjih urah, je pravil. Hlapca da sta še na straži pred spalnico, vrtnar pa da stoji s svojimi ljudmi spodaj ob jarku in gleda v zadelana okna spalnice ter se čudi, kaj da počenja zblaznelo dekle v zaklenjeni sobi. Gospa Leblanc si je opomogla iz težke nezvesti in leži v obednici na divanu. Nihče da ni videl gospodične

5 mesecev na Palma namesto 2 meseca na usnju

...En klic je danes odločujoč
...Čas je denar, denar je moč
...Delovni čas zaslužek nudi

Štedljivost je dobiček tudi
Kar mesto dveh pet mesecev drži
Prihrani denar in mesec tri.

PALMA

ZAHVALA.

Podpisana se zahvaljujem tem potom
prekoristnemu društvu

»LJUDSKA SAMOPOMOČ« V MARIBORU

za znatno podporo, ki se mi je izplačala
takoj po smrti mojega očeta gospoda Fr.
Pijaveca v pripadajoči izmeri.

Kdor še ni član tega človekoljubnega
društva, naj takoj pristopi!

Gačnik—Sv. Jakob v Slov. goricah,
dne 10. junija 1929. Ana Pijavec.

Učenca za mizarstvo obrt sprejme takoj Jožef
Pavalec, mizar v Slov. Bistrici. 717

Hlapca pridnega, poštenega, zanesljivega sprej
me takoj za stalno: A. Arbeiter, Maribor,
Dravska ulica 15. 718

Išče se k odvetniku na deželo snažna, pošena
kuharica, katera opravlja tudi druga hišna
dela. Prednost imajo starejše od 40 do 50 let
z daljšimi spričevali. Pismene ponudbe na
naslov: »Poštni predal št. 9«, Ormož. 719

Proda se prodajalna z mešanim blagom s sta
novanjem vred. Naslov v upravi lista. 720

Viničar z nekaj delavnimi močmi išče se za
večje posestvo v bližini Ptuja za jesen. Po
nudbe so poslati z navedbo dosežanjih služb
na upravo lista pod »Viničar«. 723

Občni zbor Posojilnega in hranilnega društva
pri Sv. Emi, r. z. z. n. z., se vrši v nedeljo dne
23. junija 1929 ob treh popoldne v posojilni
ških prostorih. Dnevni red: 1. Čitanje zapis
nika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje re
vizijskega zapisnika. 3. Poročilo načelstva
in nadzorstva. 4. Volitev načelstva in nad
zorstva. 5. Odobritev računskega zaključka
za leto 1928. 6. Slučajnosti.

KRAVO

Sladkor

Moko

Olje

In vso drugo
specerijo do
bite najceneje

pri MEDO

Maribor

Glavni trg št. 27

Prava mila lepote in zdravja.

Fellerjeva Elsa-mila oplemenjujejo kožo ter se razlikujejo od navadnih toaletnih mil po tem, da vsebujejo znanstveno preiskušane, dobro delujoče sestavine, katere so potrebne za lepoto in zdravje kože.

Ima 6 vrst Fellerjevih Elsa-mil:

Elsa lilijino milo posebno fino cvetno milo, po kojem je koža mehka in nežna.

Elsa rumenjarkovo milo, pravo blago milo i za najmanjše dete.

Elsa glicerino milo posebno dobro za zelo razpokano kožo.

Elsa boraksovo milo izvrstno proti solnčnim pegam ter koži nim izpuščajem.

Elsa katanovo milo razkužuje, zelo dobro deluje na kožo in lase glave, posebno pri otrocih.

Elsa milo za britje, katerega ob enem razkužuje, omehča dlake, se zelo peni in ne draži kože.

Zahtevajte povsod samo Fellerjeva mila z značko »Elsa«.

Na poskušnjo po pošti 5 komadov Elsa-mila po lastni izbiri 52 Din, ako se denar pošlje vnaprej, ker po povzetju stane poština za 10 Din več.

Naročila naslovite točno na: 1471

Eugen V. Feller, lekarnar, Stubica Donja, Elzatr 341. Hrvatska.

IZRABITE PRILIKO

ter naročite ob enem še sledeče preiskušane proizvode:

Fellerjeva Elsa-pomada za obraz in kožo, 1 lonček 12 Din.

Elsa Tanohina-pomada za lase, 1 lonček 12 Din.

Elsa Shampoo za pranje glave 3 Din 30.

Elsadont (krema za zobe), tuba 8 Din 80.

Elsa dišeča vrečica (Sachet) 6 D.

VOZNI RED

veljaven od 15. maja, je izšel. Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in stane **2 Din**

Sodarskega pomočnika sprejme Jože Ogorevc, sodar v Brežicah. 694

Samostojni dobri krojači dobe delo pri tvrdki F. Mastek, Maribor, Glavni trg 16. 703

Hlapce pridne in poštene sprejme uprava vele posestva Vurberg. 702

Iščem službo grobarja s prostim stanovanjem; v pomoč bi bil lahko cerkovniku; sem izučen čevljar. 710

Sprejmeta se takoj dekla in hlapec h kravam. Naslov v upravi lista. 691

Proda se posestvo 11 oralov zemlje, četrt ure od glavne ceste. Več se izve v gostilni Matije Peklar pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 709

Kolarska delavnica se da takoj v najem s celim inventarjem zavoljo smrtnega slučaja. Naslov: Kolarija Zelzer naslednik Jožef Kreiner, Apače pri Gornji Radgoni. 715

Odda se v najem pekarna. Naslov se izve pri upravi lista. 706

Mala oznanila

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1-20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpolijejo tudi v znakih.

Upravištvu odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor. UPRAVNIŠTVO,

Pljučni Privatni pljučni zavod (Privat-Lungenheilanstalt) Sečovo dr. Pečnika, pošta Rog. Slatina. Zdravniki priporočajo zavod! Prospekt 3 Din. 676

Najcenejše in najboljše mesto za nakup

usnja

in čevljarских potrebščin je trgovina usnja M. Ošlag, Maribor, Glavni trg št. 17, zraven barvarne Zinthauer. 127

Uprava veleposestva Vurberg sprejme več viničarskih družin z najmanj tremi delavskimi močmi. 701

Sadjarji in kmetovalci, pozor! Pri nakupovanju sadnih mlinov se izvolite obračati na tovarno Lorber et Co. v Žalcu, Sav. dolina, katera izdeluje iste tako, da pri mletju sadje ne pride v dotiko z železjem in sadjevec vsled tega ne požni. Cena za velike 2000 D, za manjše 1000 Din v tovarni. Znotranjost mlina je lesena z cinkastimi zobmi. Vsa pojasnila daje radevolje tovarna Lorber et Co. v Žalcu. 678

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu: Fran Repič, sodarski mojster, Ljubljana, Trnovo. 693

Zajamčene kose, brusne kamne in srpe kupite najboljše pri Josipu Jagodič, Celje, Glavni trg. Zaloga trboveljskega portland cementa, železnine za pohištvo in stavbe. Vodne žage in pile. Pocinkana pločevina. Specerijsko blago. Nakup kuhanega masla. 672

Trgovskega učenca za trgovino mešanega blaga, samo prvovrstnega v računu, poštenega, sprejemem do 30. junija. Ponudbe s šolskimi spričevali poslati na: Ant. Lavre, trgovca, Slovenjgradec. 700

Pekovski učenec, močen, 15 do 18 let star, se sprejme, in starejši samski mož, ki bi stregel konjem. Studenci pri Mariboru, Na obrežju šte. 3. 682

Lepa hiša (3 sobe) z vinogradom, sadonosnikom, lep vrt in travnik, skupaj 1 in pol johe, se poceni proda. Pivola št. 32, Hoče. 713

Vaillant in tudi o Ernestu in Lavernayu da ni sledu.

Mož v sivi suknji je dejansko prevzel poveljstvo nad prebivalci gradiča, vsem se je to zdelo samo ob sebi umljivo, nobeden ni ugovarjal, tudi gospod Leblanc ne.

»Preden vam morem pomagati, gospod Leblanc,« je dejal, »si moram v naglici ogledati vaše posestvo. Trije vaši ljudje pojdejo z menoj. Močna bruna naj vzamejo, krampe in motike. Vi, gospod podprefekt, in vaše žensko osebje, vi boste stražili pred spalnico. Če bi gospodična Vaillant skušala uiti, jo primite in predvsem skrbite, da si ne bo storila kaj hudega. Vaš vratar pa naj ostane s svojimi pomočniki na vrtu pod oknom spalnice. Saj zna plavati?«

»Plavati —?« je zmedeno vprašal gospod Leblanc.

»Da, plavati! Mogoče je vsekakor, da bi deklo skočilo v jarek —.«

Gospod Leblanc je zvesto obljubil, da bo do pičice ubogal, in mož v sivi suknji je odšel s svojimi možmi, oboroženimi z bruni, krampi in motikami.

Naglo so šli čez mostič, prekoračili park in

še le ko so zavili v goščavo, je dejal detektiv svojim spremljevalcem:

»Peljite me naravnost k razvalinam Saut-de-Biche!«

Možje so ubogali, niti vprašali niso, zakaj hoče suhljati mož obiskati samotne razvaline prav v trenutku, ko gineva gospod Leblanc od strahu in negotovosti in ko napol blazno deklo čepi v njegovi spalnici in se morebiti pripravlja, da zažge hišo, ali pa si na strašen način konča življenje. Molče so hiteli skozi goščavo in trdo za njimi je stopal tajni zaupnik gospoda notranjega ministra.

V desetih minutah so zagledali razvaline. Stale so na široki jasi sredi skoraj neprodne goščave. Robidovje in malinovje je rastlo vsepovsod, da je bilo skoro nemogoče blizu priti. Le malo je ostalo od nekdanjega gospodarskega poslopja. Kos zidu je molel kvišku, na drugi strani je še stal hišni ogel, vmes je ležalo kamenje, ožgano lesovje, zdrobljena opeka in sipine.

Za hip je mož v sivi suknji obstal in bistro opazoval okolico. Nekoliko v stran na desno je bilo grmičje porezano in pohojeno, kot da si je nekdo nadelal zasilno pot. Detektiv se je obrnil

SOCIJALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-
rajevo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.—
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarno varnem zavodu ki obstoja že 64 let

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Za hranil. vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. — Vse prošnje rešuje brezplačno. 4

Šamot opeka in šamot moka

se nabavi najceneje v tovarniški zalogi

H. ANDRASCHITZ, MARIBOR,

472

Vednikov trg 4.

Za rejo slabotne in shujšane živine ter okrepitve breje in posebno mlada živine je potrebno in edino uspešno TEŽAKOVO OLJE ZA ŽIVINO, ki se dobi pri: M. Težak-u, Zagreb, Gunduličeva ulica 13. 65

APNO IN CEMENT

najceneje v glavni zalogi

471

H. ANDRASCHITZ, MARIBOR,

Vednikov trg 4.

Ia modra galica 98/99% „Montecatini“, fino žveplo „Ventilator“

se dobi po najnižji ceni pri trdki AUGUST ZLAHTIČ, Maribor, Graški trg 1. 588

Dobro, zdravilo in po ceni domačo pijaco si sami napravite z esenco

Mosfin.

Istotako dober rum z rumovim cvetom oboje dobite le v Drogeriji Wolfram, Maribor Slovenska ulica. 394

Prodám zaradi selitve lepo posestvo 10 minut od glavne ceste v Paradižu pri Sv. Barbari v Halozah, obstoječe iz 4 orlov gorje, sadonosnika, njive, gozda, 50 hl izbornega vina lastnega pridelka in jabolčnice. R. Mioni, poštna hiša Ptuj 656

GOSPODARJI!

Kupujte

v lastnem interesu samo stroje specialnih tvornic, kateri so najpopolnejši in najbolj prikladni !!!

Glasovite

motore original LORENC
vršalce original DOBRY
kosilice original KNOTEK
sijalice original PRACNER
triljere original PHONIX
sjeckare original KAUB

kupite najpovoljnejše pri

Agrar k. d.

Zagreb,
Draškovičeva ul. 35

Kmetijski družbi

za Slovenijo
Ljubljana.

Zahtevajte ponudbe!

709

in brez obotavljanja stopil po ozki stezi, njegovi ljudje pa za njim.

Pot je res peljala k razvalinam. Detektiv je zavil krog osamele stene in poiskal med kamenjem in sipinami pripravno mesto, koder se je dalo priti v notranjost. Previdno je lezel brez razvaline, bati se je bilo, da se uderejo tla in da pade v podzemeljske jame, kjer so bile kedaj kleti.

Napeto je detektiv opazoval podrtje. Hipoma je zadovoljno vzkliknil in poklical delavce k sebi.

Sredi razvalin, med lesovjem, opeko in robidovjem, napol zasut s sipinami, je ležal ogromen klesanec. Videti mu je bilo, da se je šele pred kratkim utrgal z visoke stene. Kamenje, opeka, prst in sipine so se udrle za njim in ga napol zasule. Grmovje je bilo sveže polomljeno in pohojeno.

Na detektivovo besedo so delavci prijeli za krampe in motike ter začeli odkopavati prst in sipine krog klesanca. Detektiv je stal poleg in jih gledal.

In niso še dolgo kopali, ko so motike zadele na nekaj mehkega.

»Odložite orodje!« je zapovedal mož v sivi

suknji. »Z rokami boste laže in varneje odgrebli, kar leži pod sipinami.«

Greblji so — in odgrebli moško truplo. Kamenje mu je popolnoma razbilo obraz, da ga ni bilo več poznati. Potegnili so truplo iz ruševin.

»Po obleki bi sodil,« je dejal eden delavcev na detektivovo vprašanje, »da je kletar Lavernay.«

Mož v sivi suknji ni rekel niti besedice. Nobena poteza v njegovem suhem, hladnem licu ni izdala zadovoljstva, ki mu je napolnilo dušo, zadovoljstva, ki ga čuti duhovit človek, ko najde da so njegove podmene, njegova sklepanja pravilna.

Prišel je na sled skrivnostnemu počenjanju gospodične Vaillant —

Delavci so truplo spoštljivo odnesli v stran in pokrili ga je s svojim lastnim plaščem. Nato so se iznova lotili dela.

»Klesanec moramo odvaliti,« je dejal in delavci so pokorno spet zasadili krampe in motike v ruševine. Mali mož v sivi suknji je nastopal in zapovedoval tako odločno in veljavno, da so ga brez vsakega ugovora ubogali, še na misel jim ni prišlo, da bi ga vprašali, kaj namerava ali kaj misli najti pod ruševinami.

Hmeljarsvo nese, a samo onemu, ki zna
Hmeljarstvo, kmetijski in hmeljarski
dell. Kupite zato knjigo HMEJARSTVO! Slane Din 50, vezana
Din 60. Dobl se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.